

Jeg takker for Høfligheden, men jeg ser mig desværre ikke i Stand til at gjengælde den med en lignende Udtalelse, da en saadan vilde være et altfor voldsomt Brud paa Sandheden. Det er jo dog saa naturligt, naar man under et langt og trættende Udvalgs Arbejde har anvendt sine bedste Kræfter paa at kæmpe for, hvad man efter sin fulde Overbevisning anser for at være Sandhed og Ret, men man dog ikke har opnaaet Andet derved end at blive overvældet af Flertallet, at da kan det ikke skjænke En mange behagelige Grindringer. Dette var imidlertid ikke Grunden til, ja jeg kan vel sige, dette var selvfølgelig ikke Grunden til, at jeg i sin Tid vægrede mig ved at deltage i Udvalgets Forhandlinger i denne Samling; thi jeg anser det ikke for rigtigt af Hensyn til personlige Ubehageligheder at unddrage sig for et Arbejde, som bliver paalagt En af det ærede Thing. Ret, Grunden var selvfølgelig ikke den, at jeg helst maatte ønske ikke at deltage i Forhandlingerne, men Grunden var den, at jeg ansaa det for fuldstændig unyttigt, for ikke at sige noget Andet og Mere, for det, som jeg ansaa for det Rette, om jeg deltog i Udvalgsforhandlingerne. Efterat jeg under Forhandlingerne i det i forrige Samling i denne Sag nedsatte Udvalg forgjæves havde udtømt ethvert Argument, der stod til min Raadighed, og havde anvendt Alt, hvad der stod i min Magt, for at overbevise de ærede andre Medlemmer af samme om det ikke alene Urigtige, men efter min Opfattelse fuldstændig Fordærvelige i den Ret, hvorpaa man vilde slaa ind, saa ser jeg virkelig ikke, med hvilket Haab om at kunne udrette noget Nyttigt jeg skulde kunne være traadt ind i et Udvalg med det samme Flertal, som sad i Udvalget i forrige Samling. Det forekommer mig, at det er klart, at dersom der skulde være nogen Tanke om eller Mulighed for, at der skulde kunne komme noget bedre Resultat ud af Udvalgets Forhandlinger i denne Samling end det, der kom ud deraf i den forrige Samling, da maatte det være ved en Indtræden af andre Medlemmer i Udvalget og ikke derimod ved en Indtræden enten af mig eller af det øvrige Mindretal, som den Gang var enigt med mig. — At jeg, ved ikke at have delta-

get i Udvalgsforhandlingerne i denne Samling, skulde have affaaet mig Ret til nu at gjøre de samme Anskuelser gjældende under Forhandlingerne her i Thinget, som jeg ellers vilde have kunnet gjøre gjældende i Udvalget, forekommer mig dog at være en noget stærk Paastand. Jeg tror, at man tværtimod endog med fuld Føie vilde kunne have bebrejdet mig, om jeg ikke netop nu ved Sagens 2den Behandling havde reist alle mine Indsigelser, ja endog Detailindsigelser imod, hvad det ærede Udvalgs Flertal har foreslaaet, da det dog netop er nu, ved Sagens 2den Behandling, at saadanne Indsigelser maa fremkomme, forsaavidt de skulde have nogen Frugt eller blive tagne til Følge ved Lovforslagets endelige Affattelse. — Førrend jeg forlader den høitærede Ordfører, kan jeg ikke Andet end i Anledning af § 4 i Lovforslaget (Skovparagrafen) at udtale min Anerkjendelse af den Usorbeholdenhed, hvormed baade han og, dersom jeg ikke hørte feil, ogsaa den ærede Indenrigsminister have tiltraadt den Forstaelse af Paragrafen, saaledes som den er affattet, som jeg fremsatte, da jeg første Gang havde Ordet under denne Sags Forhandling. I Anerkjendelse og Paastjonnelse af, at det altsaa er dette og kun dette, som man vil, og som man anser for at være tilstedeligt, skal jeg ikke gaa ind paa at undersøge, om virkelig den omhandlede Paragraf fra dens første Tilblivelse og under de senere Forhandlinger, baade i forrige Samling og i denne, har været forstaaet af den ærede Ordfører — og jeg skal meget villig tilføie, ogsaa af mig selv (Ordføreren: Hør!) — paa den angivne Maade.

Jeg vender mig nu til det ærede 6te kongevalgte Medlem (Udfing), og jeg maa da først gjøre en almindelig — maasse kan den ogsaa kaldes personlig — Bemærkning i Anledning af, hvad det nævnte ærede Medlem fremsorte. Hans Foredrag foreligger ikke trykt endnu — i alt Fald har jeg ikke set det — men, dersom jeg ikke misforstod ham, saa udtalte han, at han fandt min nuværende Stilling over for denne Sag ikke at være ganske vel stemmende, for at bruge et mildt Udtryk, med, hvad jeg havde været med til at udtale ved at underskrive en Udvalgsbetænkning